

Ticības atjaunošanas svētki, reformācijas s., ievesti ev. lut. baznīcā M. Lutera 95 tezu piesišanas (31. 10. 1517) piemiņai, svinēti ne visur tieši šai datumā, bet vietām pievienoti iepriekšējai, vietām sekojošai svētdienai, Šveices vācu daļā l. t. novembra pirmā svētdienā. Agrāk dažas vācu zemes baznīcas svinēja t. a. s-us citos datumos, sakarā ar izciliem Lutera dzīves un reformācijas gaitas notikumiem. — Lit.: G. Arndt, *Das Reformationsfest in vergangenen Jahrhunderten* (1917).

Avots:

Latviešu konversācijas vārdnīca / Galv. red. : A.Švābe, A.Būmanis, K.Dišlers. - Rīga: Antēra, 2002. – 21. sējums – 42770. sleja

Reformācija - centrā Kristus un Evaņģēlijs

1517. gadā doktors Mārtiņš Luters publicēja 95 tēzes par tālaika baznīcas praktizēto grēku atlaidu tirgošanas praksi. Sekojot savai pārliecībai, Luters vērsās pie baznīcas vadības ar nodomu norādīt uz tās padoto rīcību, kas nesaskan ar Rakstu mācību. Turpmāko notikumu virkne baznīcā iesāka reformāciju, kuras rezultātā mainījās ne tikai ticības izpratne un baznīca, bet lielā mērā arī Eiropas un pasaules kultūra kopumā.

Reformācija jeb reformu kustība 16. gadsimtā aptvēra visu Rietumu Baznīcu, novedot to pie sašķelšanās Romas Katoļu un Protestantu daļās. Protestantismā Reformācija diezgan ātri pēc tās iesākšanās attīstījās divos galvenajos virzienos - luteriskajā un reformātu formā. Luteriskā reformācija galvenokārt izplatījās Vācijā, Eiropas Ziemeļos un Baltijas valstīs. Latvija, kā jau ilgstoši vācu kultūras ietekmes zeme, nonāca luteriskās reformācijas un luterāņu baznīcas sfērā ļoti drīz pēc reformācijas sākšanās Vācijā. Pirmās luterāņu draudzes te izveidojās 1521. gadā Sv. Pētera baznīcā Andreja Knopkena vadībā un 1522. gadā Sv. Jēkaba baznīcā Silvestra Tegetmeijera vadībā, kuri abi kļuva par Rīgas un visas Livonijas pirmajiem evaņģēliskajiem mācītājiem. Reformācijas svētkus jeb Ticības atjaunošanas dienu baznīca svin 31. oktobrī - dienā pirms Visu svēto dienas.

Lutera pienesums ir ļoti būtisks visai Rietumu kristietībai un īpaši jau baznīcām, kuras nes viņa vārdu. Neizdzēšams Lutera atstātais mantojums ir tas, ka viņš atjaunoja un nostiprināja kristīgajai Baznīcai fundamentāli svarīgus uzskatus - ka cilvēcei ir ārkārtīgi vajadzīga pestīšana, ko nodrošināt var vienīgi Dieva žēlastība, ka cilvēki tiek glābti Kristus taisnības dēļ, un ka būt kristietim nozīmē - mīlēt Dievu pāri pār visām lietām un savu tuvāko kā sevi pašu. Vissvarīgākais no Lutera mantotais princips - Svēto Rakstu interpretāciju nekad nedrīkst sajaukt ar pašiem Rakstiem, un Bībeles lasīšanā, mācīšanā un sprediķošanā centrā vienmēr ir jāpatur Kristus un Viņa evaņģēlijs.

Avots:

<http://www.lalb.lv/lv/?ct=luterisms>